

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 331/2014
17.04.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Горана Чавлине, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету осуђеног Б.П., због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца осуђеног Б.П., адвоката М.Х.Р., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Шапцу К бр.129/12 од 13.02.2014. године и Кв бр.35/14 од 28.02.2014. године, у седници већа одржаној дана 17.04.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног Б.П., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Шапцу К бр.129/12 од 13.02.2014. године и Кв бр.35/14 од 28.02.2014. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Шапцу К бр.129/12 од 13.02.2014. године окривљеном Б.П., који је правноснажном пресудом Вишег суда у Шапцу К бр.129/12 од 21.06.2013. године обавезан да плати трошкове поступка, одређена је висина трошкова на име накнаде трошкова кривичног поступка из члана 261. став 2. тачка 1. ЗКП – износ од 211.907,00 динара, висина трошкова из члана 261. став 2. тачка 2. ЗКП у износу од 7.920,00 динара, висина трошкова из члана 261. став 2. тачка 5. ЗКП у износу од 3.297,00 динара, и висина трошкова из члана 261. став 2. тачка 8. ЗКП у износу од 553.500,00 динара.

Решењем Вишег суда у Шапцу Кв бр.35/14 од 28.02.2014. године одбијене су као неосноване жалба осуђеног Б.П. и браниоца осуђеног Б.П., адвоката М.Х.Р. изјављене против решења Вишег суда у Шапцу К бр.129/12 од 13.02.2014. године.

Против напред наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац осуђеног Б.П., адвокат М.Х.Р. због повреде члана 264. став 4. ЗКП (чиме се указује на повреду закона из члана 441. став 4. ЗКП), са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости и

преиначи побијана решења тако што ће осуђеног ослободити од плаћања трошкова кривичног поступка или побијано решење укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 486. и 487. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са решењима против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца осуђеног Б.П. је неоснован.

Бранилац осуђеног Б.П. у захтеву наводи да приликом доношења побијаних решења суду нису биле познате имовинске прилике осуђеног, јер исте нису ни биле предмет расправљања током првостепеног поступка, и да је применом члана 264. став 4. ЗКП, осуђеног Б.П. требало ослободити од дужности накнаде трошкова кривичног поступка.

Из списка предмета прозилази да је првостепени суд утврдио да осуђени Б.П. поседује плац од 70 ари и кућу, да је незапослен без сталних месечних примања и да је, приликом доношења одлуке којом је обавезао окривљеног Б.П. да плати трошкове кривичног поступка, првостепени суд имао у виду имовинске прилике окривљеног, као и могућност да окривљени исте плати, а да тиме не доведе у питање своје издржавање или издржавање лица које је по закону дужан да издржава.

Имајући у виду да су имовинске прилике осуђеног Б.П. и могућности да плати трошкове кривичног поступка утврђене током овог кривичног поступка, по налажењу Врховног касационог суда побијаним решењима није учињена повреда закона из члана 441. став 4. ЗКП, како се то неосновано захтевом за заштиту законитости браниоца осуђеног Б.П. указује па је захтев одбијен као неоснован.

Из наведених разлога донета је одлука као у изреци пресуде, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**